

Republika Hrvatska
Općinski sud u Đakovu - Stalna služba u Našicama
Trg dr. F. Tuđmana 14
31500 Našice

Posl. broj: P-33/2026-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I R J E Š E N J E

Općinski sud u Đakovu, Stalna služba u Našicama, po sucu Dariu Ručeviću kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Voje Olujića iz Silaša, Borisa Kidriča 31, OIB:89319138094, zastupan po punomoćniku Slavenu Vrbošiću, odvjetniku iz Osijeka, protiv I. tuženika Mitra Grubnića i II. tuženika Filipa Grubnića, oboje sada nepoznatog boravišta i prebivališta, zastupani po privremenom zastupniku Darku Šuperu odvjetniku iz Osijeka, radi utvrđenja prava vlasništva na nekretninama, nakon održane glavne i javne rasprave održane dana 9. travnja 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja, a u odsutnosti privremenog zastupnika tuženika, na ročištu dana 8. svibnja 2026. godine objavio je i

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je tužitelj Vojo Olujić iz Silaša, Borisa Kidriča 31, OIB: 89319138094 stekao vlasništvo na nekretninama upisanim u ZK uložak: 301, k.o. 320676 Palača, u naravi oranica Palača kč.br. 364/56, površine 4316 m², te oranica Palača kč.br. 364/324 površine 5726 m², koje se vode kao suvlasništvo u ½ dijela, prava vlasništva na ime Grubnić Mitar i Grubnić Filip, što su isti dužni priznati i trpjeti te da se temeljem ove presude, a nakon njezine pravomoćnosti, tužitelj upisuje kao samovlasnik opisanih nekretnina uz istovremeno brisanje tog prava sa imena tuženika.

II Tužitelj je dužan nadoknaditi troškove privremenog zastupnika tuženika u iznosu od 531,25 EUR u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

Nalaže se Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587 da iz sredstava državnog proračuna u roku od 15 dana isplati troškove delegacije (putni trošak) privremenom zastupniku tuženika Darku Šuperu, odvjetniku u Zajedničkom odvjetničkom uredu Darko Šuper, Iva Kovačev Radić, Ivan Jukić, Dino Vukušić i Ena Petrović u iznosu od 24,80 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi ističe da su tuženici upisani kao suvlasnici nekretnina upisanih u zk.ul. 301 k.o. Palača i to: kč.br. 364/56 ORANICA PALAČA površine 4316 m², te kč.br. 364/324 ORANICA PALAČA površine 5726 m². Navodi da se nalazi u neprekidnom posjedu nad nekretninama preko 30 godina i to na način da su njegovi prednici vršili samostalan posjed nad predmetnim nekretninama, a kasnije je posjed neposredno i samostalno vršio tužitelj. Tužitelj od dana stupanja u posjed održava zemljište, obavlja poljoprivrednu djelatnost na njemu te snosi sve troškove vezane za isto. Ističe da tijekom posjedovanja nikada se tuženici nisu pojavili u mjestu gdje se nekretnine nalaze.

2. Rješenjem Općinskog suda u Osijeku poslovni broj: 17. P-197/2022-7 od 5. listopada 2022. I. tuženiku Mitru Grubniću i II. tuženiku Filipu Grubniću određen je privremeni zastupnik u osobi Darku Šuperu, odvjetnici iz Osijeka koja u ovom postupku ima sva prava i dužnosti zakonskog zastupnika koja će obavljati sve dok se tuženi odnosno njihovi punomoćnici ne pojave pred sudom odnosno dok Centar za socijalnu skrb Gospić ne obavijesti sud da joj je postavio skrbnika.

3. Privremeni zastupnik u svome odgovoru na tužbu opreza radi osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, posebice spore pravnu osnovu tužbenog zahtjeva s obzirom da ista nije sadržana u predmetnoj tužbi.

3.1. Na temelju rješenja Županijskog suda u Osijeku broj 31-Su-223/2023-5 od 14. lipnja 2023. ovaj predmet koji se pri Općinskom sudu u Osijeku vodio pod brojem P-197/2022 je ustupljen Općinskom sudu u Đakovu, Stalnoj službi u Našicama na daljnje postupanje.

4. U ovom predmetu ovaj sud je donio presudu poslovni broj P-406/2023-14 od 14. veljače 2025. kojom je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja, protiv koje je tuženik pravodobno izjavio žalbu. Navedenu žalbu je Županijski sud u Puli – Pola prihvatio kao osnovanu, te je rješenjem posl. br. GŽ-254/2025-2 od 20. siječnja 2026. ukinuo navedenu presudu i predmet vratio ovom sudu na novo suđenje uz uputu da će prvostupanjski sud otkloniti učinjene bitne povrede odredaba postupka, izjasniti se o svim odlučnim činjenicama na koje mu je ukazano te donijeti novu presudu.

5. U ponovnom postupku tužitelj je ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva, dok se tuženik protivio tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti.

6. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u Izvadak iz zemljišne knjige za zk. ul. 301 k.o. Palača (list 4 spisa), saslušani su svjedoci Filip Dragičević (list 45-46 spisa), Dušan Pribilović (list 46 spisa) i Dragoljub Konjević (list 46-47 spisa) te je izveden dokaz saslušanjem tužitelja (list 45 spisa).

7. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 43/13, 89/14, 70/19, 80/22. i 114/22., 155/23, 146/25, dalje u tekstu: ZPP) ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev osnovan.

8. Predmet spora je utvrđenje da li je i po kojoj osnovi tužitelj stekao vlasništvo nekretnina označenih tužbom.

9. Sporno je osnova tužbenog zahtjeva odnosno da li su ispunjene pretpostavke da tužitelj stekne pravo vlasništva nad nekretninama koje su predmetom tužbe putem dosjelosti.

10. Saslušan na glavnoj raspravi, tužitelj navodi da je njegov pokojni otac Nenad predmetne nekretnine obrađivao od 1980. On mu je osobno povremeno pomagao za njegova života, a nakon smrti je nastavio obrađivati predmetne nekretnine pa se i danas nalazi u posjedu istih. Za sve to vrijeme nikada ga tuženici nisu kontaktirali niti mi osporavali posjed na predmetnim nekretninama. Otac je za života kontaktirao sa tuženicima i predlagao da kupi predmetne nekretnine od istih, ali iako je to učinio on ne posjeduje nikakvu dokumentaciju da je otac nekretnine kupio. Nakon očeve smrti je vidio da sporne nekretnine nisu ušle u ostavinsku imovinu, a on ih sve vrijeme nesmetano, samostalno obrađuje preko 30 godina. Za sve vrijeme obrađivanja tuženici se nisu javljali niti se interesirali za predmetne nekretnine, niti polagali bilo kakvo pravo na iste, a niti njemu kao posjedniku nikada nisu osporavali posjed istih. Navodi da po njegovim saznanjima tuženici su stariji od njegovoga oca koji je rođen još 1930., te tuženici nisu se nikada javljali niti polagali pravo na predmetne nekretnine. Osim navedenih nekretnina obrađuje i ostale koje je naslijedio iza oca koji je preminuo 2009. Iza njega je vođena ostavinska rasprava, a predmetne nekretnine u tom postupku nisu riješene jer nisu bile sastavni dio ostavinske imovine.

11. Saslušan na ročištu za glavnu raspravu svjedok Filip Dragičević navodi da mu je poznato da tužitelj obrađuje i nalazi se u posjedu predmetnih nekretnina više od 30 godina, a prije tužitelja je predmetne nekretnine obrađivao njegov pokojni otac. Sjeća se još iz mladosti da je pomagao tužitelju obrađivati predmetne nekretnine i da ga nitko nikada nije smetao u posjedu niti mu osporavao isti. Navodi da tuženike ne poznaje i nikada nisu dolazili i osporavali posjed tužitelju. Ističe da mu je poznato da je otac tužitelja kupio predmetne nekretnine, ali ne zna kada niti za koji iznos, niti mu je poznato da je tražio upis prava vlasništva na istima.

12. Saslušan na ročištu za glavnu raspravu svjedok Dušan Pribilović navodi da mu je poznato da je tužitelj obrađivao predmetne nekretnine unazad 30 i više godina jer mu je išao pomagati neke poslove na istima, a iz njegove priče je saznao da je to tužiteljev otac kupio tzv. "dalmatinsku zemlju". Po mom saznanju tužitelj se i danas nalazi u posjedu predmetnih nekretnina. Unazad proteklih 30 godina tužitelju nikada nitko nije osporavao posjed niti ga smetao u istom, a također ni tuženici. Njemu nije poznato tko je upisan kao vlasnik ili suvlasnik navedenih nekretnina. Razgovor o kupnji „dalmatinske zemlje“ je bio još iz 80-ih godina za života oca tužitelja. Navodi da mu nije poznato po kojoj cijeni je otac tužitelja kupio nekretnine, nikada nije vidio ugovor o kupoprodaji, a niti ga je to zanimalo.

13. Saslušan na ročištu za glavnu raspravu svjedok Dragoljub Konjević je naveo da mu je poznato da je otac tužitelja obrađivao sporne čestice, a poslije njegove smrti je nastavio obrađivati tužitelj koji se i danas nalazi u posjedu predmetnih nekretnina. Ističe da su tužitelj i njegov otac predmetne nekretnine obrađivali još prije domovinskog

rata. Tužitelja i njegove prednika nikada nitko nije smetao u posjedu niti im osporavao isti, dok mu tuženici uopće nisu poznati, tuženici nikada nisu dolazili niti osporavali tužitelju njegov posjed i smetali ga u istome. Nije mu poznato da je otac tužitelja predmetne nekretnine od nekoga kupio, pa tako i od tuženika, niti mu je poznato kako i na koji način je otac tužitelja ušao u posjed predmetnih nekretnina i na temelju kojeg pravnog posla, da li darovanja ili kupoprodaje jer o tome nema nikakvih saznanja. Ističe da na području katastarske općine Palača i na tom području nisu sređeni imovinsko pravni odnosi u pogledu prava vlasništva kao i posjeda te nema saznanja da bi se sređivale zemljišne knjige i posjed nekretnina.

14. Uvidom u u Izvadak iz zemljišne knjige za zk. ul. 301 k.o. Palača utvrđeno je da su tuženici upisani kao suvlasnici na navedenim nekretninama u omjerima kako je to navedeno u tužbi.

15. Prije svega valja navesti da je mjerodavno pravo za rješenje konkretnog pravnog odnosa sadržano je u odredbi iz čl. 388. st. 2. i 3. („Narodne novine“ broj: 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 143/2012, 152/2014, 52/2025, dalje u tekstu: ZVDSP). Prema odredbi iz čl. 388. st. 2. ZVDSP stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu tog Zakona prosuđuju se prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka, dok je odredbom st. 3. propisano da rokovi koji su za stjecanje i prestanak stvarnih prava određeni ovim Zakonom, ako su bili počeli teći prije nego što je on stupio na snagu, nastavljaju teći u skladu s odredbom stavka 2. ovoga članka, ali ne dulje nego što bi trebao isteći rok određen ovim Zakonom ako bi počeo teći u času njegova stupanja na snagu.

16. Polazeći od toga da iz iskaza tužitelja u kojem navodi da je njegov pokojni otac u posjedu utuženih nekretnina od 1980. godine, te polazeći iz suglasnog iskaza svjedoka Filipa Dragičevića i Dušana Pribilovića u kojem su naveli da je tužitelj u posjedu utuženih nekretnina preko 30 godina a s obzirom na citiranu odredbu iz čl. 338. st. 2. ZVDSP, na ovaj sporni odnos primjenjuju se odredbe Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (Službeni list SFRJ br. 6/1980, 36/1990, Narodne novine br. 53/1991, dalje u tekstu: ZOVO).

17. Uvjete za stjecanje vlasništva dosjelošću određuju pravila u ZOVO, odnosno čl. 28. st. 2. ZOVO propisuje da savjesni i zakoniti posjednik nepokretne stvari, na koju drugi ima pravo vlasništva, stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom deset godina, dok st. 4. istog čl. je propisano da savjesni posjednik nepokretne stvari, na koju drugi ima pravo vlasništva, stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom 20 godina, dok je st. 5. istog čl. propisano da nasljednik postaje savjestan posjednik od trenutka otvaranja nasljeđa i u slučaju kada je ostavilac bio nesavjestan posjednik, a nasljednik to nije znao niti je mogao znati, a vrijeme za dosjelost počinje teći od trenutka otvaranja nasljeđa. U čl. 30. ZOVO propisano je da vrijeme potrebno za dosjelost počinje teći onog dana kada je posjednik stupio u posjed stvari, a završava se istekom posljednjeg dana vremena potrebnog za dosjelost. U vrijeme potrebno za dosjelost uračunava se i vrijeme za koje su prethodnici sadašnjeg posjednika posjedovali stvar kao savjesni i zakoniti posjednici, odnosno kao savjesni posjednici. Prema odredbi čl. 72. st. 1. posjed je zakonit ako se zasniva na pravovaljanoj pravnoj

osnovi koja je potrebna za stjecanje prava vlasništva i ako nije pribavljen silom, prijevarom ili zloupotrebom povjerenja, st. 2. istog čl. je propisano da posjed je savjestan ako posjednik ne zna ili ne može znati da stvar koju posjeduje nije njegova, dok konačno st. 3. istog čl. je određeno da savjesnost posjeda se pretpostavlja.

18. Nadalje, trenutno važećom odredbom čl. 159. ZVDSP, propisano je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari. Samostalni posjednik čiji je posjed pokretne stvari zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom tri godine, a takav posjednik nekretnine protekom deset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja. Samostalni posjednik pokretne stvari kojemu je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina, a takav posjednik nekretnine protekom dvadeset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja.

19. Nadalje, odredbom čl. 160. st. 2. ZVDSP-a je propisano da se u vrijeme potrebno za dosjelost uračunava i vrijeme za koje su prednici sadašnjega posjednika neprekidno posjedovali kao zakoniti, poštenu i istiniti samostalni posjednici, odnosno kao poštenu samostalni posjednici.

20. Odredbom članka 18. st. 1., 2., 3. i 5. ZVDSP-a, propisano je da je posjed zakonit ako posjednik ima valjani pravni temelj toga posjedovanja (pravo na posjed). Posjed je istinit ako nije pribavljen ni silom, ni potajno ili prijevarom, ni zloupotrebom povjerenja. Posjed koji je pribavljen silom, potajno ili prijevarom, ili zloupotrebom povjerenja, postaje miran kad osobi od koje je tako pribavljen prestane njezino pravo da štiti svoj posjed koji joj je tako oduzet. Posjed je pošten ako posjednik kad ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, ali poštenje prestaje čim posjednik sazna da mu pravo na taj posjed ne pripada. Posjed se smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno.

21. Dosjelost je originarni način stjecanja prava vlasništva, jer pravni učinci nastupaju ipso iure, kada su ispunjene sve pretpostavke za dosjelost. Iz citiranih zakonskih odredbi proizlazi da je za stjecanje vlasništva dosjelošću potreban zakonit, istinit i pošten posjed nekretnine (redovna dosjelost) ili barem pošten posjed nekretnine (izvanredna dosjelost). Dakle, osnovna pretpostavka za stjecanje vlasništva dosjelošću po pravilima ZOVO i ZVDSP je pošten (savjestan) posjed. Nepošten (nesavjestan) posjednik ne može nikada dosjelošću steći pravo vlasništva nekretnine koju posjeduje bez obzira koliko dugo trajao njegov posjed.

22. No, sud je u cijelosti poklonio vjeru iskazima svjedoka kao uvjerljivim, životnim i logičnim, a isti su suglasni i podudaraju se u bitnim činjenicama koje su bile od značaja za donošenjem ovakve presude. Naime, saslušani svjedoci Filip Dragičević, Dušan Pribilović i Dragoljub Konjević suglasno iskazuju da u posjedu utuženih nekretnina se nalazi tužitelj osobno a prije njega se nalazio tužiteljev pokojni otac te suglasno iskazuju da ih nitko nikada nije smetao u tome posjedu niti im je itko ikada osporavao posjed. Nadalje, svjedoci Filip Dragičević i Dušan Pribilović suglasno iskazuju u dijelu u kojem navode da im je poznato da je otac tužitelja kupio predmetne nekretnine jedino se iskazi razlikuju u pogledu datuma kupnje. Naime, svjedok Filip Dragičević vremenski nije mogao odrediti točnu godinu, dok svjedok Dušan Pribilović

navodi da su ti razgovori o kupnji „dalmatinske zemlje“ bili još iz 1980-tih godina za još života tužiteljevog oca. Jedino svjedoku Dragoljubu Konjeviću nisu bile poznate okolnosti o kupnji utuženih nekretnina. Isto tako, navedene činjenice navodi i sam tužitelj. Naime, tužitelj ističe da je njegov pokojni otac Nenad predmetne nekretnine obrađivao od 1980., te nakon smrti on osobno ih posjeduje i obrađuje, te ih za sve vrijeme posjedovanja nije nitko nikada osporavao posjed utuženih nekretnina. Isto tako, naveo je da je njegov pokojni otac navedene nekretnine kupio od tuženika, ali iako je to učinio on ne posjeduje nikakvu dokumentaciju.

23. Iz provedenih dokaza proizlazi da posjed tužitelja i njegovog pravnog prednika nije kvalificiran jer se ne zasniva na pravovaljanoj osnovi koja je potreba za stjecanje prava vlasništva, budući da nije dokazano sklapanje i ispunjenje pismenog ugovora s vlasnikom predmetne nekretnine. No, sud je nedvojbeno utvrdio da u konkretnom slučaju se tužitelj nalaze u samostalnom posjedu nekretnina osobno i putem prednika neprekidno više od zasigurno 20 godina a čiji posjed nekretnina nije stečen silom, prijevarom niti zlouporabom povjerenja, a kada ga je stekao nije znao niti su s obzirom na okolnosti imali dovoljno razloga posumnjati da im ne pripada pravo na posjed, to su ispunjeni uvjeti za stjecanje prava vlasništva izvanrednom dosjelošću.

24. Pretpostavka o savjesnosti (poštenju) posjeda radi stjecanja prava vlasništva dosjelošću ispunjena je ako posjednik kroz sve vrijeme dosjelosti smatra da je stvar koju posjeduje njegova, odnosno ako ne zna ili ne može znati da nije njegova. Da bi se dosjelošću steklo vlasništvo neke stvari nužno je da samostalni posjed te stvari traje zakonom određeno vrijeme. Samostalni posjed postoji ako posjednik izvršavajući svoju faktičku vlast ne izvršava time ničiju tuđu, „višu“ posrednu vlast (vlasnički posjed). Prema ustaljenom pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske (zauzetog primjerice u odlukama broj Rev 2426/1990 od 15. veljače 1991., broj Rev-x 76/2014-2 od 21. listopada 2014., broj Rev 1209/2016-3 od 11. veljače 2020., Rev 1221/2020-2 od 7. rujna 2022. i Rev 569/2025-2 od 26. veljače 2025.) činjenica da je posjedovana nekretnina upisana u zemljišnim knjigama na drugu osobu, ne čini sama po sebi posjed nepoštenim, te do nepoštenja posjeda ne dovodi ni propust posjednika da provjerava stanje u zemljišnim knjigama. Pored navedenog, tijekom ovog postupka, sud nije utvrdio da se radi o nepoštenom posjedu, a kako se poštenje predmnijeva isti je onda i pošten, jer privremeni zastupnik tuženika nije dokazao suprotno tome, niti je predlagao bilo kakve dokaze u tom smislu.

25. Slijedom navedenog, sud smatra da su tužitelj stekao vlasništvo utuženih nekretnina izvanrednom dosjelošću, temeljem neprekidnog samostalnog posjedovanja najkasnije od 1980-tih godina pa sve do danas, radi čega je odlučeno kao u izreci presude.

26. Odluka o trošku privremenog zastupnika temelji se na odredbi čl. 164. ZPP-a. Troškovi privremenog zastupnika tuženika smatraju se troškovima parničnog postupka a koje troškove podmiruje tužitelj prema odredbi čl. 85. st. 3. ZPP-a. Odvjetnik koji obavlja dužnost privremenog zastupnika ima pravo na naknadu prema važećem Pravilniku o visini iznosa i načinu isplate naknade za skrbnika (NN 5/14, 75/14, 5/15, 28/16 i 103/15), te se sukladno čl.3.st.2. Pravilnika određuje u iznosu 50% nagrade za rad koja bi mu pripala sukladno Odvjetničkoj tarifi.

26.1. Sukladno naprijed navedenom, privremenom zastupniku tuženika pravo na nagradu troškova obračunato je s obzirom na vrijednost predmeta spora, Pravilnik i Odvjetničku tarifu, kao i postavljeni zahtjev u troškovniku.

26.2. Prema tome, privremenom zastupniku tuženika priznat je trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 100,00 EUR, trošak zastupanja na ročištima 26. studenog 2024. i 22. siječnja 2025. (Tbr. 9.2. Tarife) 100,00 EUR za svako te troška sastava žalbe u iznosu od 125,00 EUR (Tbr. 10.1. Tarife). Na navedeni iznos je dosuđen i opravdano i zatraženi trošak PDV-a od 25% primjenom Tbr. 46. Tarife u iznosu od 106,25 EUR, stoga ukupni trošak koji pripada privremenom zastupniku a koji je tužan podmiriti tužitelj iznosi 531,25 EUR, stoga je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude. Kao neosnovan, odbijen je kao neosnovan preostali potraživani iznos iz troškovnika privremenog zastupnika tuženika.

27. Nadalje, privremeni zastupnik postavio i zahtjev za troškove prijevoza u svezi mjesne delegacije nadležnosti spisa sa Općinskog suda u Osijeku na Općinski sud u Đakovu, Stalnu službu u Našicama u iznosu od 91,08 EUR u odnosu na trošak goriva te dodatno iznos od 400,00 EUR za trošak izbivanja iz pisarnice. Zahtjev privremenog zastupnika tuženika za naknadu troškova delegacije je djelomično osnovan.

27.1. Prema odredbi čl. 11. st. 4. u vezi st. 1. Zakona o sudovima (Narodne novine br. 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23, 155/23, 36/24, 136/25 – dalje u tekstu ZS), u delegiranim predmetima odvjetnicima pripada pravo na naknadu troškova javnog prijevoza i pravo na naknadu troškova za izbivanje iz pisarnice za vrijeme putovanja određeni Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ako putovanje do drugog suda i natrag do mjesta ureda traje duže od tri sata, dok je odredbom čl. 11. st. 5. ZS-a određeno da se predmetni troškovi isplaćuju na teret državnog proračuna, i to u dijelu u kojem su veći od onih koji bi nastali da se postupak vodio pred mjesno nadležnim sudom.

27.2. Privremeni zastupnik tuženika je postavio zahtjev za naknadu troškova putovanja osobnim automobilom, a čija naknada nije propisana navedenom zakonskom odredbom, stoga privremeni zastupnik ima pravo na naknadu troškova javnog prijevoza, a ne troška prijevoza osobnim automobilom. Naknada za izbivanje iz pisarnice nije priznata budući da je udaljenost između Osijeka i Našica manja od 60km te je malo vjerojatno da traje duže od tri sata. Nadalje, sud je utvrdio prema informativnom izračunu cijene povratne prijevozne autobusne karte sa službene stranice Arriva Hrvatska da na relaciji Osijek - Našice - Osijek povratna karta iznosi 12,40 EUR. Stoga, kako privremeni zastupnik pristupio na ročišta dana 26. studenog 2024. i 22. siječnja 2025., valjalo je priznati ukupni trošak javnog prijevoza u iznosu od 24,80 EUR a koji će se namiriti iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

Našice, dana 8. svibnja 2026.

SUDAC
Dario Ručević

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o istoj odlučuje nadležan županijski sud.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Privremenom zastupniku
3. Republika Hrvatska, Općinsko državno odvjetništvo u Osijeku, Stalna služba u Našicama

Broj zapisa: **9-30887-b7453**

Kontrolni broj: **0a2a0-e200e-ac13a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.